

[Poul H. Møller]

steligt folkeparti mener, at socialindkomsten giver mulighed for en rimeligere bedømmelse af trængskriterierne, og vi kan derfor tilslutte os de her omhandlede forslag.

Mølgaard (DR):

Lad mig starte med at sige, at retsforbundet trods den skepsis, jeg senere skal give udtryk for, sandsynligvis vil støtte lovforslaget om at få et mere relevant beregningsgrundlag for visse sociale ydelser end den skattepligtige indkomst.

Det kan ikke nægtes, at den skattepligtige indkomst i dag kan tegne et skævt billede af den reelle økonomiske situation for klienten, men når dette erkendes, forekommer det uhyre ulogisk og urimeligt kun at drage en konsekvens heraf, når det gælder udbetalinger af sociale ydelser, og ikke også, når det gælder skatteopkrævning. Regeringen slår opgivende ud med hånden og erklærer, at dette ikke har vist sig parlamentarisk muligt, og det er jo rigtigt. Men lige så rigtigt er det, at der kun mangler tilslutning fra ét eneste parti, for at en sådan justering kunne foretages. Partiet hedder socialdemokratiet. Hvis socialdemokratiet ville en skattereform, der gjorde op med nogle af de værste fradragsfiduser og dermed gav en bedre, om ikke god, en socialt retfærdigere, om ikke socialt retfærdig, byrdefordeling, var der flertal i folketinget for at gennemføre det.

Hvis socialdemokratiet ville, at det i højere grad blev de stærkeste skuldre, der bar skatten, fik vi en reform, der sikrede, at vi kom nærmere det idealmål, som har været opstillet for vort nuværende skattesystem lige siden dets indførelse i 1903. At systemets ideal ikke til fulde kan realiseres i virkelighedens verden, skal ikke benægtes, men ad parlamentarisk vej kunne socialdemokratiet her og nu sikre, at vi nåede nogle skridt længere frem imod det ønskelige. Men socialdemokratiet svigter. Det er synd for regeringen, hvis der er alvor i dens ønsker, at den således svigtes af socialdemokratiet. Det er bl. a. synd for socialministeren, at folketingsmedlem fru Ritt Bjerregaard svigter ministeren. Det er synd for skatte- og afgiftsministeren, at folketingsmedlem hr. Hjortnæs svigter valgløfterne. Det er synd for statsministeren, at folketingsmedlem hr. Anker Jørgensen

lader hånt om de sociale løfter, han gav i sidste og forrige valgkamp midt i en kold tid.

Men vel, kan man på grund af socialdemokratiets manglende reformvilje og manglende stræben efter større social rimelighed ikke opnå forbedringer overalt, så må det erkendes, at det er et fremskridt at opnå det på enkelte områder fremfor på ingen områder. Ansvar for, at vi ikke kan gå videre, hviler tungt på socialdemokratiet. Men sådan som situationen ligger, vælger retsforbundet altså at støtte et lille beskedent fremskridt. Vi støtter socialindkomstbegrebets etablering trods alt.

Når dette er sagt, er der et par forbehold, vi må tage uanset denne principielle tilkendegivelse. For det første vil vi have de administrative konsekvenser af dette skridt grundigt klarlagt. Ekspertisen har udtalt sig vidt forskelligt herom, regeringens topembedsmænd også. Vi skal i hvert fald ikke bidrage til en kildekattemisere, eller hvad man nu kalder det nu om stunder, postgiroskandaler, eller hvad ved jeg. Vi vil have sikkerhed for, at omkostningerne direkte og indirekte er forsvarlige. Vi vil have sikkerhed for, at administrationen kan klare opgaven uden kaos.

Vi vil dernæst sikre os, at socialindkomstbegrebet, der i den første fase, der her skal lovgives om, kun rummer lidt større retfærdighed end den skattepligtige indkomst, i praksis ikke indebærer en svækkelse, når det gælder udøvelse af retfærdighed i kommunerne. For på mange områder har kommunerne jo i dag ret til at udøve et skøn i stedet for at holde sig fast og ufortrødent til den skattepligtige indkomst som vurderingsgrundlag, når dette forekommer for hovedløst. Hvor det er indlysende, at nulindkomst eller lavindkomsten, der fremtræder som selvangivelsens facit, er, om jeg så må sige fiktiv, kan kommunerne jo skønne. Uanset lovgivningens tekst kan der indirekte være risiko for, at kommunens skønsudøvelse gennemhulles ved indførelse af socialindkomstbegrebet.

Vi vil iagttage, om der nu også er lighed efter lovforslaget mellem naturligt sammenlignelige. Vi nærer nogen forhåndsskepsis, men lad os nu se. Om nødvendigt vil vi stille ændringsforslag. Er der en rimelig balance? Vi vil søge denne og arbejde for den så kraftigt, vi formår. Jeg behøver blot at referere til udtalelser her fra ordførere fra firpartierne,